

Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie
czynili, i wy im czyńcie!
Mt 7, 12a

Scenariusz
spotkania
dla **SZKOLNYCH**
KÓŁ CARITAS

#empatia

Pismo Święte, świecę, projektor, ryzy papieru, flamastry, ew. mini zestaw do kaligrafii (wdrażanie umiejętności pisemnych wiąże się z rozwojem empatii u dzieci), zestaw zdjęć/fotografii przedstawiających różne emocje. Zadbajcie o wspólny poczęstunek i gorącą czekoladę lub herbatę.

← PRZYGOTUJ CIE

DEFINICJA

Empatia to zdolność do wczuwania się w emocje, potrzeby i perspektywę innych ludzi. Jest to kluczowy element budowania zdrowych relacji i rozumienia siebie nawzajem.

Możesz puścić fragment zaproponowany na końcu konspektu.

Bóg obdarował nas takimi talentami, które nas cieszą, a innym pomagają. O tym właśnie będzie dziś! To trudne zadanie dla dorosłych, a co dopiero dla nastolatków! Ale jeśli dziś zaczniemy, w dorosłości będziemy dobrymi, ukształtowanymi, dojrzałymi ludźmi, którzy umieją nieść drugiemu pomoc i pociechę.

INTEGRACJA

Rozpocznij od serdecznego przywitania Wolontariuszy i docień ich obecność. Zapytaj o obowiązki szkolne, podziękuj, że mimo jesiennej pogody i nauki chcą spotkać się i wspólnie rozwijać. Młodsze dzieci zapytaj o Bal Wszystkich Świętych i poproś, by opowiedziały o świętych, za których się przebrali.

**Możesz zachęcić grupę do dobrania się w pary i usłużenia sobie nawzajem
zrobienia czekolady, kakao czy jesiennej herbaty**

Skoro będziecie dziś rozmawiać o empatii, okaż ją najpierw Ty wszystkim uczestnikom. Zapytaj indywidualnie każdego o samopoczucie – mogą umówionym gestem pokazać jak się dziś czują (np. kciuk, serduszko z palców, uśmiech, krzywa minka). Powiedz też słowo o swoim samopoczuciu, aby uczestnicy poczuli się bezpiecznie.

Zapytaj o ostatnie tygodnie uwzględniając aspekt służenia w wolontariacie. Nakreśl cele, jakie przed Wami.

Zadaj pytanie:

Czy łatwiej jest wykazać się empatią czy przyjmować empatię od drugiej osoby? Możesz zrobić głosowanie i wg wyników podzielić Wolontariuszy na dwie grupy.

Daj każdej grupie ryzę papieru i poproś o narysowanie skojarzeń z empatią. Poproś by napisali argumenty, wg których grupa została chwilowo podzielona. W punkcie „Pogłębienie refleksji” zaprezentują swoje działania.

WPROWADZENIE

Pokaż młodym Wolontariuszom obrazy dotyczące emocji (najlepiej, aby były to fotografie rówieśników). Wspólnie nazwijcie radość, strach, zmartwienie, gniew, niepewność.

Otwórz dyskusję na temat rozpoznawania emocji.

Czy łatwo u kogoś je rozpoznać? Czy własne emocje mogą być podpowiedzią?

Pozwól powiedzieć Wolontariuszom co doświadczają w domu, w szkole w kontekście empatii?

Może mają wspomnienie pomocy komuś w trudnych emocjach.

Porozmawiajcie o tym, jak empatia w szkole mogłaby zmienić ją na lepsze.

SŁOWO

ZAPALCIE ŚWIECĘ I POTRWAJCIE W CISZY

Możesz też wprowadzić element modlitwy, którego do tej pory nie było podczas Waszych spotkań formacyjnych – możesz przeczytać Ewangelię z dnia, może to być modlitwa śpiewem, może to być modlitwa za każdą osobę indywidualnie.

Poproście Ducha Świętego o prowadzenie i światło w dostrzeżeniu daru, jakim jest empatia. To dar który mogę dać, ale i mogę przyjąć.

Przeczytaj fragment z Pisma Świętego dotyczące empatii (zdecyduj, który do Waszego Zespołu przemówi najlepiej).

„Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”. Rz 12,15

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”. Mt 25,40

Przyjmijcie te słowa jako prośbę Boga. Miłość weryfikuje nasze motywacje, światło Ducha i łaska uświęcająca je oczyszczają.

Poproś, by Wolontariusze podzielili się tym, jak je rozumieją.

POGŁĘBIENIE REFLEKSJI

Wróćcie do zanotowanych na ryzach papieru wnioskach. Poproś o to, by grupy je przedstawiły.

Docenń otwartość, pomysłowość, umiejętność nazywania emocji własnych i drugiego człowieka.

Poproś o podzielenie się własnymi wydarzeniami, kiedy empatia była ważna.

W świecie dzieci i nastolatków każda sytuacja jest ważna, wykaż się czułością i wrażliwością.

Podzielcie się swoimi przemyśleniami i zastanówcie się, jakie działania mogą pomóc w budowaniu empatii w życiu codziennym i służeniu innym – razem stwórzcie dekalog empatii i pomocne zasady.

Wykorzystajcie ryzę papieru i jeśli to będzie dobre, napisz imię autora pomysłu w nawiasie.

ROZMOWA

Zaproponuj rozmowę – burzę mózgów o roli empatii w naszym codziennym życiu. Czy to łatwo praktykować empatię? Jak możemy być bliżej siebie samych i lepiej rozumieć siebie nawzajem? Jakie trudności mogą wystąpić w budowaniu empatii i jak można je pokonywać?

Podzielcie się swoimi doświadczeniami i refleksjami.

MODLITWA

Podsumujcie spotkanie i podziękujcie sobie wzajemnie za dzielenie.

W modlitwie podkreśl, że #empatia jest i prezentem dla człowieka i zaproszeniem do rozwoju miłości.

W krótkim spontanicznym uwielbieniu podziękujcie za to, z czym wychodzicie i co Was dziś zbudowało. Pomódlcie się również o wsparcie i inspirację do dawania siebie innym.

Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddalę przed Twoim duchem?
Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę.
Gdybym przybrał skrzydła jutrzeńki,
zamieszkał na krańcu morza:
tam również Twa ręka będzie mnie wiodła
i podtrzyma mię Twoja prawica.
Jeśli powiem: «Niech mię przynajmniej ciemności okryją
i noc mnie otoczy jak światło»:
sama ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie,
a noc jak dzień zajaśnieje:
<mrok jest dla Ciebie jak światło>.

Ps 139,1-12

#DobreTreści

Zobacz, posłuchaj, podziel się z innymi!

Fragment filmu „W głowie się nie mieści”

<https://www.youtube.com/watch?v=hxiCmfFZmvs>

